

Abstrakt

Cílem této disertační práce je analýza a zhodnocení obsahu unikátního pramene rudolfinské doby, rukopisu Evangelisty Papazzona, tanečního mistra působícího na dvoře Rudolfa II. Východiskem je vlastní přepis a překlad rukopisu do češtiny. Nejprve práce vykresluje obraz situace v Čechách ve druhé polovině 16. století a dvora Rudolfa II., shrnuje dosavadní poznatky o vztahu české nobility k italské kultuře a významu tance v Čechách a zabývá se úvahami o profesních možnostech italského tanečního mistra v tomto prostředí. Práce rovněž detailně představuje italský taneční styl 16. století a předkládá analýzu italských tanečních spisů, v jejichž kontextu je Papazzonův rukopis posuzován. Tento traktát je výjimečný tím, že jako jediný z renesančních italských tanečních spisů vznikl mimo území Itálie, vykazuje však s nimi četné shody, především v tom, že rovněž upřednostňuje gagliardu, nejpopulárnější renesanční tanec. Gagliarda, její charakteristika, variabilita, společenská funkce a využití představuje další důležité téma, v souvislosti s významnou pozicí tohoto tance v Papazzonově rukopisu. Práce proto detailně sleduje specifika Papazzonova způsobu zápisů tance, konkrétních tanečních termínů a variací gagliardy, v komparaci s dalšími tanečními spisy pozdní renesance.

Klíčová slova

Evangelista Papazzone, Rudolf II., italský taneční mistr, taneční příručka, renesanční tanec, gagliarda.